

[Justitsministeren.]

ministeriets Embedsmænd, tror jeg ikke, man har nogen Ret til at sige. Det er jo særdeles dygtige Embedsmænd, som i lang Tid har tjent Justitsministeriet, og som yder Staten et udmærket Arbejde for en relativt ringe Løn, og at disse kommer ud i Dommerstillinger i den Alder, de gør, er sandelig ikke noget, man kan sige er misundelsesværdigt; forhaabentlig bliver det lidt bedre, efter at den nye Lov om Dommeres Alder er traadt i Kraft.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at der ikke bør kunne være nogen som helst Tvivl om, at de, der udnævnes til Embeder, er Mænd med fuldt saglige Kvalifikationer, men jeg maa jo sige, at det at faa sine Handlinger mistydet kan ingen sikre sig imod. Jeg kan kun gøre mit yderste ud fra min Retfærdighedsfølelse og mine i disse Anliggender efterhaanden erhvervede Erfaringer, og jeg gør det udelukkende med saglige Hensyn for Øje.

Pürschel: Jeg er ikke helt sikker paa, man kan sige, der er offentlig Votering i Sverige. (*Justitsministeren* [Zahle]: Jo!). Ja, det foregaar skriftligt, og for saa vidt er Voteringen *ikke* offentlig, men en anden Ting er, at Offentligheden derefter har Adgang til at lære de forskellige Vota at kende. Dette er ikke i teknisk Forstand en offentlig Votering, det tror jeg, man har Lov til at sige. Men det er i øvrigt netop Kendskabet til svenske Højesteretsdomme og den dermed flydende Adgang til at se Mindretallenes Begrundelser for deres Standpunkter, som oprindeligt har gjort mig til Tilhænger af det, der herhjemme kaldes offentlig Votering.

Med Hensyn til de vide Strafferammer vil jeg gøre opmærksom paa, at der jo meget vel kan være Brug for et strengt sagligt Skøn inden for de vide Strafferammer; det kan meget vel tænkes, at strengt saglige Afgørelser kan føre til Straffe for formelt den samme Forbrydelse, der ligger meget langt fra hinanden. Og dette sætter jeg op imod det, som Ministeren kalder det rent menneskelige Skøn. Det er efter min Mening ikke tilstrækkelig Motivering for de vide Strafferammer at tale om det rent menneskelige Skøn. Det er ogsaa strengt saglige Grunde, der bestemmer, om man vil give en Mand Fængsel eller Sikkerhedsforvaring; det skal ikke være noget menneskeligt Skøn i den Forstand, at der skal være et følelsesbetonet Moment med.

Det, det kommer an paa, er: hvad er det hensigtsmæssige, og ved hvilket Maal

af en bestemt Straffeart naar man til det, der er Formaålet med Domfældelsen af den paagældende? Dette indebærer naturligvis en Vurdering af den paagældende Person, af hele hans Tilstand som Produkt af hans Anlæg, Opdragelse, Milieu og alle de andre Ting, der spiller ind. Men jeg sætter dette lidt i Modsætning til det rent menneskelige Skøn, som jeg paa Forhaand møder med en vis Mistillid, naar det anvendes paa den Maade, det her sker — hvilket ikke forhindrer mig i at være Tilhænger af Meddomsmænds Medvirken ved Straffesagers Afgørelse.

Den højtærede Justitsminister sagde, at han vidste sig fri for uvedkommende Hensyn. Det glæder mig, at Ministeren har en saa god Samvittighed, og jeg vil saa haabe, at Fremtidens Handlinger maa give mindre Grund til Mistanke end det, der foreligger i Fortiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Den højtærede Minister vilde næsten give mig og mit Parti Skylden for, at vi stadig maa behandle Lovforslag om disse Spørgsmaal. Det synes jeg nu dog — og her har jeg min Samvittighed afgjort fri —, at den højtærede Minister ikke med Rette kan gøre. Vi har arbejdet med paa disse store Lovforslag, og der er sket meget vigtige Afgørelser, men vi har udsondret de Ting, som vi i Øjeblikket ikke kunde tage med. Naar dertil kommer, at dette Tings høje Formand som Ordfører for det største Parti endog i stærke Ord har talt om Afslutningen, synes jeg dog, vi havde nogen Grund til at mene, at nu skulde der ventes lidt. Jeg maa for øvrigt føje til, at den højtærede Minister sluttede sig til den Udtalelse af den højtærede Formand, jeg tidligere har citeret; og naar Ministeren tilføjede, at han selvfølgelig maatte forbeholde sig Ret til senere at komme med disse Forslag igen, mener jeg dog, vi maatte have Ret til at opfatte Ordet „senere“ saaledes, at der ikke *et halvt Aar* efter skulde begyndes igen. Jeg har altsaa en god Samvittighed paa dette Punkt og vil sige mit Parti fri for, at det er os, der er Skyld i, at disse Spørgsmaal atter er til Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal jeg sige, at i Sverige regner de deres Votering i Højesteret for at være offentlig, og den har jo ogsaa den Offentlighed, som er nødvendig for den Retsbelæring, som kan uddrages